

И, може-би, че менъ мнозина ме обичать,
Мнозина, може-би, на менъ незнайни,
Мъртвеца съсъ вѣнци ще искать да обкичатъ,
Къмъ живия биле въ живота тъй нехайни.

„Псаломъ на поета“. — П. Славейковъ.

Една голѣма скърбъ е надвиснала отново надъ нашата малка страна. На 28 май, вечерта, — въ малкия курортъ при Лаго ди Комо,

Пенчо Славейковъ

се прости съ живота.

Нека други, ако могатъ, спокойно и надълго разкажатъ какъвъ бѣ пълния образъ на тоя мжченикъ и мдрецъ. Въ тия страшни часове, когато кжсата новина тежи върху душата, като невѣроятенъ кошмаръ, — ний искаме да му кажемъ само нашитѣ послѣдни слова.

Въ България нѣма интеллигентенъ човѣкъ, който да не го знаеше. И затуй, връзъ насъ всички пада укора, за непрѣстаннитѣ горчевини отъ които бѣха изплетени днитѣ на неговия животъ.

Той бѣше нашата гордость, — изпратенъ отъ лазурнитѣ прѣдѣли, да оживи съ душата си душата на единъ мъртавъ народъ. И, по оная стара и жестока истина, която чертае пжтя на всички пророци, — той остана самъ до край, съ оскъждния и винаги натякванъ залъкъ, — и съ своя нѣженъ сънь за щастието, — непостигнато прѣзъ живота.

Днесъ той е вече споменъ.

Великий и скжпий учителю! Ето — ний идемъ днесъ — може би всички, измежду ония, които ти не познаваше — и разтваряме нашитѣ разплакани души, въ които незилемо сияе твоя пълновластелъ споменъ. Тамъ заедно съ скърбъта, се издига — по-вече и по-вече, нетърпимата обида отъ тая нещастна земя, която убива, своитѣ най-свѣтли чеда, за да ги възвеличи слѣдъ смъртъта имъ.

Великий и скжпий учителю! Ти бѣше единъ отъ ония, които ни научиха да обичаме истината на лазурнитѣ сънища. Ти ни научи какъ царствено може да се прѣзира и обича. Ти ни показа много отъ тайнственнитѣ пжтища които водятъ къмъ чистия изворъ на Красотата.

Твоя животъ ни научи какъ може да се живѣе и страда за нея, — твоята смъртъ ни показа, какъ трѣба да се умира за нея.

И ако днесъ нашитѣ думи сж безполезни, — защото ти нѣмашъ нужда отъ тѣхъ, — твоя споменъ, — великий учителю — ни е потрѣбенъ, — и ний ще го пазимъ дълбоко въ душитѣ си като нѣжно и священо наслѣдие.

Миръ на твоята свѣтла душа.

София. 912. 30 май.

ГРУПА МЛАДИ ПОЧИТАТЕЛИ.